

Bjuda in Emma

Noelle Barrus

(Baserat på en sann berättelse)

Sam trängde sig fram genom dörrarna till restaurangen. Det kurrade i magen. Han var så hungrig! Den här restaurangen gjorde den bästa friterade kycklingen någonsin. Hans familj kom ofta hit efter fotbollsträningen.

Sam och mamma gick till disken för att beställa. "Hej Emma!" sa Sam. Emma var deras favoritservitris. Hon var alltid vänlig och trevlig.

"Hur gick det på fotbollsträningen?" frågade Emma med ett stort leende.

"Det gick jättebra. Vi kommer att vinna nästa match!" sa Sam.

"Du måste berätta allt om det", sa Emma.

Sam log och hans familj lade sin beställning. Veckan därpå vann Sams lag! Han såg fram emot att berätta för Emma. Men Emma var inte på restaurangen.

Hon var inte där nästa vecka heller. Sam saknade att träffa henne.

Några veckor senare kom Sams familj till restaurangen igen. Sam såg Emma torka borden. Han skyndade sig fram för att säga hej.

"Du är tillbaka!" sa Sam. "Vi har saknat dig."

"Vi är så glada att få träffa dig igen", sa mamma.

ILLUSTRATIONER: CHRISTINE M. SCHNEIDER

Sam ville trösta Emma. Vad kunde han göra?

"Tack." Emma försökte le. Men hennes ögon såg jätteledsna ut.

"Är allt bra?" frågade Sam.

"Nej. Min man dog. Det är därför jag inte har varit här."

Mamma gav Emma en kram. Att se Emma ledsen gjorde Sam ledsen också.

När maten var klar hjälpte Sam till att bära brickan till bordet. Han kunde inte sluta tänka på hur ledsen Emma såg ut. Han satte sig ner men kände inte för att äta något. Han ville hjälpa henne må bättre. Men vad kunde han göra?

Då kom Sam att tänka på något. Deras biskop hade delat ut små kort till alla familjer i kyrkan. Kortet visade vilka tider man kunde se generalkonferensen på tv eller lyssna på radion. Biskopen sa att konferensen var ett underbart tillfälle att känna frid.

"Mamma, kan vi ge Emma ett kort om generalkonferensen?" frågade Sam. Om Emma tittade på konferensen kanske det skulle hjälpa henne att må lite bättre.

"Det är en jättebra idé." Mamma sträckte in handen i väskan och tog fram ett kort. "Här", sa hon. "Du kan ge henne det här."

Sam tog kortet från mamma. Han gick fram till disken och frågade personalen om han fick prata med Emma.

"Förlåt, men hon är upptagen just nu", sa mannen.

"Det är okej", sa Sam. "Kan du ge det här till henne? Det är en inbjudan att se en speciell konferens i min kyrka." Sam gav mannen kortet. "Du kan titta också, om du vill!"

Mannen log. "Tack! Jag ska se till att hon får det här."

När Sam gick tillbaka till deras bord kände han sig varm inuti.

"Hur gick det?" frågade mamma.

"Emma var upptagen, så jag gav kortet till en annan i personalen att ge till henne", sa Sam. "Nu får två personer se kortet! Kanske kommer båda att se konferensen och känna frid." ●

Det här hände i Guam.

Vem kan du inbjuda att komma till kyrkan eller en aktivitet?